

„Vessétek le a haragot, bosszúságot, rosszindulatot...”

Március 15-én az újonnan elkészült torbágyi Közösségi Házban emlékeztünk az 1848-as szabadságharcra. A végre megjött jó idő lehetőséget teremtett (a még hiányzó tavaszi kertészeti munkák azonban kevésbé), hogy az udvaron tartsuk a megemlékezést. Az ünnepi műsorban verset mondott Szapinszky Rudolfné, Szádvári Lilla és Grampsch Lajosné. A Férfikórus torborzó- és katonanótákat énekelt. Dr. Varga Péter, a közművelődési bizottság tagja ünnepi beszédében felidézte a 156 évvel ezelőtti történelmi eseményeket, a szabadságharc eszmeiségét, melyek még mai rohanó világunkra is érvényesek, és ma sem veszítették el aktualitásukat. Szólt Biatorbágy közösségeinek fontosságáról, azok összetartó erejéről, felelősségéről is:

„Amikor nemzetben gondolkodunk, mindig valami emelkedett, országos ügy jut eszünkbe.

A mi kis nemzetünk ezzel szemben Biatorbágy, ez a község, ahol élünk: itt, helyben kell elkezdenünk nemzetet építeni! Amikor itt, helyben akarunk lakható hazát, nemzetet építeni akkor először is a kirekesztést, a versengést, az irigykedést kell száműznünk

köreinkből. Szent Pál intelme jut eszembe: közöttetek ne így legyen!

Ez a ház (a Közösségi Ház) is, amelyet ma adunk át a község polgárainak, egy kis nemzet: az itt élő nemzetiségek önkormányzatainak, civil szervezeteknek fog otthont adni – példakép lehet ez a ház, a békés egymás mellett élés szimbóluma. [...]

Kedves Biatorbágyiak! Kedves Barátaim! A nemzet mi vagyunk, ezek a polgárok itt vannak közöttünk: nekünk kell megmutatni, hogy tudunk egy közösségként: egységes, de sokszínű faluközösségként, az egyházközségekben, civil szervezetekben, képviselő-testületben dolgozni községünk javáért.

Széchenyi szavait segítségül hívva: »Az embereket annyira elnyomta és tompította a dolgok megszokott menete, hogy nekik minden nemes, önzetlen tett örültségnek tetszik – de jaj az országnak, melyben a nemes lelkeség és a közösségi szellem bűn!«

Mi tehát a dolgunk? Vissza kell adnunk a szavaknak a jelentésüket! De hogyan? Kezdjük a mi kis biatorbágyi »nemzetünk«-kel: Olyan helyet kell teremtenünk, ahol jól érzi magát mindenki, magyar, német, őslakos és betelepült, katolikus és református. Olyan

helyet teremtünk, ahonnan nem kell senkinek sem tovább költöznie egy jobb és igazságosabb élet reményében, mint annak a 200 ezer erdélyi magyarnak, akik az utóbbi 15 év alatt elhagyták szülőföldjüket. Teremtünk emberléptékű, emberarcú környezetet, ahol nem leszünk kiszolgáltatva a multinacionális cégekből befolyt adóbevételeknek, ugyanakkor igazságosan és a környezeti értékeinket megőrizve osztjuk szét a közvagyonot. Olyan községet teremtünk, amely közösség is egyben, ahol a szavaknak mindenki számára ugyanaz a jelentése: ahol mindenki ugyanúgy értelmesezi a »választói akaratot«, a »sajtószabadságot«, az »igazságszolgáltatást«. [...]

Varga Péter ünnepi szónoklatát egy mindenkihez szóló intellemmel fejezte be: „Végezetül újra az örök érvényű és jelentésüket nem változtató szavakhoz fordulok, melyeket Szent Pál írt Kolossze éledező keresztény közösségének (Kol 3-4.): »Vessétek le a haragot, bosszúságot, rosszindulatot, átkozódást, szátok ocsmány szavait. Ne hazudjatok egymásnak! Vessétek le a régi embert szokásaival együtt, és öltsetek fel az újat. Öltsetek magatokra szívbeli irgalmat, jóságot,

alázatosságot, szelídséget és türelmet. Viseljétek el egymást és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasa van a másik ellen. Tanítsátok és intétek egymást nagy bölcsességgel. A kívülállókkal szemben okosan viselkedjétek. Az időt jól értékesítsétek. Beszédetek mindig szíves, sóval ízes, s akkor helyesen tudtok majd megfelelni mindenkinek.»

Az ünnepi szónoklat után dr. Palovics Lajos polgármester úr a nemzetiszínű szalag átvágásával megnyitotta a Községi Házat. A Fűzes Néptáncegyüttes palotás táncában gyönyörködhetett a közönség. A nemzeti ünnepen a zenei kíséretet az Ifjúsági Fúvószenekar adta. Az ünnepség után a Községi Házban a Kormorán együttes adott – főként hazafias töltetű dalokból álló – nagy sikerű koncertet.

H. N. E.

Fotó: Kocsis Zoltán

„Emeld föl fejedet büszke nép!”

Nemzeti ünnepünkön, március 15-én – a Faluház szervezésének köszönhetően – a Községi Ház megnyitójának vendégzenekara a Kormorán volt. Az együttes több mint negyedszázados múlttal rendelkezik, vezetője Koltay Gergely. A Kormorán a folk és a rock ötvözetével, a hazafias érzelmeket, a keresztény értékrendet közvetítő dalok szövegével, muzsikájával erősíti az emberben a hitet, a reményt és magyarságunk tudatát. A felcsendülő dalok mélyen megérintik az ember lelkét, szóljon az akár örömről, bánatról, szeretetről, gyűlöletről, Istenhez, hazához, emberhez... Az együttes dalai neves rock- és musicalénekesek, színészek előadásában is ismertté váltak. Számos tagcserére történt az idők során, de – szerintem – a mostanra kilencfős formációval fellépő zenekar a legjobb. Talán nincs olyan ember, aki Demjén Rózi tolmácsolásában slágerré vált Kormorán-dalt ne ismerné (Kell még egy szó – Honfoglalás című film zenéje).

Bevallom, én csak – a tévében az együttes gödöllői jubileumi koncertjét látva – nemrégien lettem Kormorán-rajongó. A februári a MOM művelődési házban halott teltház koncertjük után tudtam meg, hogy jönnek Biatorbágyra. Kíváncsian vártam, hogy egy ilyen kis helyen mit fognak produkálni. Nem csalódtam. Nagy örömmre szolgált az első számok közt felcsendülő Himnusztöredék című dal, mely a biai születésű költő, Juhász Ferenc egyik 1972-ben írt szép verse volt. Előadásukban az 1848-as forradalom eszméjét, a szabadság és a magyarság magával ragadó érzését közvetítették. A többszöri visszatapsolás után köszönetképpen a Községi Házért – melyben először a Kormorán együttes lépett fel – a közönséggel közösen énekeltek el a Mi Atyánkot és a Himnuszt...

H. N. E.

Fotó: Horváth Imre

Juhász Ferenc Himnusztöredék

*Emeld föl fejedet
büszke nép!
Viseltd a világ
szégyenét!
Emelkedj magasba
kis haza,
te, az elnyomatás
iszonya!
Emeld föl szívedet
nemzetem:
lángoljon a világ-
egyetem!*

1972